

Brüssel, 21. juuni 2022
(OR. en)

10016/22

HYBRID 55	JAIEX 67
DISINFO 52	AUDIO 55
INST 221	DIGIT 118
AG 61	INF 95
PE 62	COSI 160
DATAPROTECT 185	CSDP/PSDC 341
JAI 847	COPS 255
CYBER 207	POLMIL 136
FREMP 122	PROCIV 76
RELEX 758	IPCR 64

MENETLUSE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Delegatsioonid

Teema: Nõukogu järeldused, mis käsitlevad raamistikku ELi koordineeritud reageerimiseks hübriidkampaaniatele

Delegatsioonidele esitatakse lisas eespool nimetatud nõukogu järeldused, mille nõukogu kiitis heaks 21. juunil 2022.

NÕUKOGU JÄRELDUSED,

mis käsitlevad raamistikku ELi koordineeritud reageerimiseks hübriidkampaaniatele

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. TULETAB MEELDE Euroopa Ülemkogu¹ ja nõukogu² asjaomaseid järeldusi ning TUNNISTAB, et riiklikud ja valitsusvälised osalejad kasutavad üha enam hübriidtaktikat, mis kujutab endast aina suuremat ohtu ELi ning selle liikmesriikide ja partnerite julgeolekule;³ TÕDEB, et teatavate osalejate jaoks, kes sellist taktikat kasutavad, on rahuaeg varjatud pahatahtliku tegevuse periood, mille jooksul nad saavad vähem avalikult konflikti jätkata või selleks valmistuda; RÕHUTAB, et riiklikud ja valitsusvälised osalejad kasutavad lisaks infoga manipuleerimist ja muud taktikat, et sekkuda demokraatlikesse protsessidesse ning eksitada ja petta kodanikke; MÄRGIB, et Venemaa relvastatud agressioon Ukraina vastu näitab valmisolekut kasutada kõige kõrgemal tasemel sõjalist jõudu, olenemata õiguslikest või humanitaarkaalutlustest, koos hübriidtaktika, küberrünnete, välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise, majandusliku ja energialase survekamise ja agressiivse tuumaretoorikaga, ning TUNNISTAB asjaomaseid riske seoses võimaliku ülekanduva mõjuga ELi naabruskonnas, mis võib kahjustada ELi huve;

¹ Elukõige Euroopa Ülemkogu 2021. aasta detsembri, 2021. aasta oktoobri, 2019. aasta juuni, 2019. aasta märtsi, 2018. aasta detsembri, 2018. aasta oktoobri, 2018. aasta juuni, 2018. aasta märtsi, 2015. aasta juuni ja 2015. aasta märtsi järeldused.

² Elukõige nõukogu järeldused, mis käsitlevad vastupanuvõime suurendamist ja hübriidohtude, sealhulgas desinformatsiooni vastu võitlemist COVID-19 pandeemia kontekstis (ST 13626/20), nõukogu järeldused vastupanuvõime suurendamiseks ja hübriidohtudega võitlemiseks tehtavate täiendavate jõupingutuste kohta (ST 14972/19), nõukogu järeldused, milles käsitletakse vaba ja pluralistliku meediasüsteemi kaitsmist (ST 13260/20), ning nõukogu järeldused, milles käsitletakse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 09/2021 „ELi mõjutav väärinfo: probleemiga tegeletakse, kuid seda ei ole veel lahendatud“ (ST 10968/21).

³ Kooskõlas strateegilise kompassi partnerlusi käsitleva peatükiga.

2. KORDAB, et praeguste geopoliitiliste muutustega toimetulekul seisneb meie liidu tugevus ühtsuses, solidaarsuses ja otsusekindluses, mille toel suurendatakse ELi strateegilist autonoomiat ja võimet teha partneritega koostööd, et kaitsta oma väärtusi ja huve, ning saavutatakse strateegilise kompassi kiire rakendamine, sealhulgas hübriidohtude ja -kampaaniate vastu võitlemiseks; TOONITAB, et julgeoleku- ja kaitsevaldkonnas tugevam ja võimekam EL annab positiivse panuse maailma ja Atlandi-ülesesse julgeolekusse ning on täienduseks NATO-le, mis jääb oma liikmete kollektiivkaitse aluseks; KINNITAB TAAS ELi kavatsust suurendada reeglitel põhineva rahvusvahelise korra toetamist, mille keskmeks on Ühinenud Rahvaste Organisatsioon;
3. TULETAB MEELDE, et strateegilises kompassis, mille nõukogu kiitis heaks 21. märtsil 2022 ja mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 24. ja 25. märtsil 2022, rõhutatakse vajadust töötada 2022. aastal välja ELi hübriidmeetmete kogum, mis peaks koondama olemasolevaid ja võimalikke uusi vahendeid ning looma ELi ja selle liikmesriike mõjutavatele hübriidkampaaniatele koordineeritult reageerimiseks sellise raamistiku, mis hõlmab näiteks ennetus-, koostöö- ja stabiliseerimismeetmeid ning piiravaid ja taastumist toetavaid meetmeid ning tugevdama solidaarsust ja vastastikust abi; samuti rõhutatakse strateegilises kompassis vajadust töötada 2022. aastal välja välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise vastaste meetmete kogum, mis tugevdab meie võimet oht tuvastada, seda analüüsida ja sellele reageerida, muu hulgas ka toimepanijaid rahaliselt vastutama pannes; RÕHUTAB, et hübriidkampaaniad avastatakse ja neile reageeritakse varakult kõigi vajalike ELi poliitikameetmete ja vahendite abil; KEHTESTAB seega ELi hübriidmeetmete kogumi väljatöötamise eesmärgil raamistiku koordineeritud reageerimiseks ELi, selle liikmesriike ja partnereid mõjutavatele hübriidohtudele ja -kampaaniatele ning TOONITAB, et seda raamistikku tuleks samuti kasutada seoses välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumisega teabevaldkonnas;

4. MÄRGIB, et kuigi hübriidohtude ja -kampaaniate määratlused võivad olla erinevad, peavad need jääma paindlikuks, et oleks võimalik nõuetekohaselt reageerida ohu muutuvale olemusele; kõnealuse raamistiku kohaldamisel ja selle tõhusa kasutamise võimaldamiseks TUNNISTAB mõistete „hübriidoht“ ja „hübriidohukampaania“ (edaspidi „hübriidkampaania“) käsitlust, mille komisjon ja Euroopa Hübriidohutõrje Oivakeskus esitasid dokumendis „The Landscape of Hybrid Threats: A Conceptual Model“;⁴ TOONITAB hübriidohtude uuringu tähtsust ühise arusaama ja analüüsi kujundamisel hübriidohtudest ja -kampaaniatest ning selliste nõrkade kohtade kindlakstegemisel, mis võivad mõjutada riiklikke ja üleeuroopalisi struktuure ja võrgustikke ning ELi partnereid naaberpiirkondades;
5. RÕHUTAB, kui oluline on jõuline koordineeritud reageerimine, mis näitab ELi solidaarsust hübriidrünnakute korral, mis on suunatud ELi ja selle liikmesriikide vastu, ning TOONITAB, et ELi hübriidmeetmete kogum ja kõnealune raamistik peaksid aitama hübriidrünnakutele reageerida, kui see on asjakohane; TOONITAB olemasolevate ELi kriisiohjeme mehhanismide, sealhulgas nõukogu kriisidele poliitilist reageerimist käsitleva ELi integreeritud korra (IPCR) tähtsust koordineeritud tegevuse toetamisel suurtele ja keerukatele kriisidele reageerimise korral;
6. TOONITAB, et kuna hübriidtaktikat kasutavate osalejate tegevuse mõjul hägustuvad üha enam piirid sise- ja välisohtude vahel, peaks igakülgne reageerimine hübriidohtudele ja -kampaaniatele hõlmama kõigi asjakohaste ELi sise- ja välispoliitika meetmete ja vahendite mobiliseerimist, nagu on sätestatud ELi julgeolekuliidu strateegias 2020–2025, ning selle raames tuleks kasutada kõiki asjakohaseid tsiviil- ja sõjalisi vahendeid ning meetmeid; RÕHUTAB suurenenud vajadust hübriidohtude ja -tegevuste ennetamiseks, avastamiseks, leevendamiseks ja neile reageerimiseks ning asjaolu, et EL ja selle liikmesriigid peaksid suutma leevendada ja lõpetada hübriidkampaania mõju võimalikult varases etapis ning ennetada selle arenemist täieulatuslikuks kriisiks, kasutades kõiki ELi ja selle liikmesriikide võimeid ja vahendeid, eelkõige meetmeid, mille eesmärk on suurendada ELi ja selle liikmesriikide suutlikkust arendada toimetulekuvõimet, takistada toimepanijaid hübriidkampaaniast kasu saamast ning suurendada nende jaoks kampaania kulukust;

⁴ G. Giannopoulos, H. Smith, M. Theocharidou, „The Landscape of Hybrid Threats: A conceptual Model“, Euroopa Komisjon, Ispra, 2020, PUBSY nr 117280.

RÕHUTAB, et kolmandates riikides toimuvatel hübriidkampaaniatel võib olla mõju ka ELi julgeolekule, väärtustele ja huvidele ning seetõttu on oluline, et EL ja selle liikmesriigid saaksid vajaduse korral reageerida partnerriikide abitaotlustele, kasutades kõnealust raamistikku; TOONITAB, et selge sõnumi edastamine selle kohta, millised tõenäolised tagajärjed on ELi koordineeritud reageerimisel hübriidkampaaniatele, mõjutab võimalike agressorite käitumist ja võib takistada neid oma eesmärke saavutamast, tugevdades seeläbi ELi ja selle liikmesriikide julgeolekut; RÕHUTAB, kui oluline on, et EL ja selle liikmesriigid töötaksid kõnealuses valdkonnas välja asjakohase positsiooni, mis põhineb asjaomaste nõukogu organite tööil;

7. TOONITAB, et kui komisjon või kõrge esindaja on avastanud mõne vahejuhtumi, mis võib olla osa hübriidkampaaniast, või kui komisjon või kõrge esindaja on sellele liikmesriikide tähelepanu juhtinud, võivad liikmesriigid taotleda, et asjaomane nõukogu organ selle küsimuse läbi vaataks; RÕHUTAB vajadust kiire ja tõhusa otsustusprotsessi järele, mis võimaldaks iga juhtumi puhul eraldi kindlaks määrata ja heaks kiita ELi koordineeritud reageerimise hübriidkampaaniatele, sealhulgas välisriigist lähtuvale infoga manipuleerimisele ja sekkumisele; TOONITAB, et sellistel juhtudel on nõukogul vaja kiiresti kätte saada komisjoni ja kõrge esindaja ühiselt koostatud ettepanekud ning teha vajaduse korral kiireid otsuseid nende rakendamise kohta, tuginedes abile, mida vastupanuvõime suurendamise ja hübriidohtudega võitlemise horisontaalsel tööühisel on võimalik COREPERile osutada, ja tuginedes IPCRile, kui see on aktiveeritud; MÄRGIB, et poliitika- ja julgeolekukomitee (PJK) võib arutada kõnealusest raamistikust tulenevalt kokku lepitud meetmeid, mis kuuluvad PJK pädevusse;

8. KORDAB, et esmane vastutus hübriidohtudega võitlemise eest lasub liikmesriikidel, ning RÕHUTAB, et otsuste tegemisel seoses ELi koordineeritud reageerimisega hübriidkampaaniatele tuleks juhinduda järgmistest olulistest põhimõtetest:

- demokraatlike väärtuste, protsesside ja institutsioonide kaitsmine, samuti ELi, selle liikmesriikide ja nende kodanike puutumatuse ja julgeoleku ning ELi strateegiliste huvide kaitsmine, sealhulgas partnerite julgeoleku tagamine meie naabruses ja kaugemal;
- rahvusvahelise õiguse austamine ning põhiõiguste ja -vabaduste kaitsmine ning rahvusvahelise rahu ja julgeoleku toetamine;

- liidu, eelkõige ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) eesmärkide, nagu need on sätestatud Euroopa Liidu lepingus (ELi leping), saavutamise tagamine, samuti Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud eesmärkide saavutamise tagamine ning kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalike menetluste teostamine;
- reageerimine proportsionaalselt konkreetse hübriidkampaania ulatuse, mastaabi, kestuse, intensiivsuse, keerukuse ja mõjuga;
- tuginemine liikmesriikide ühisele olukorrateadlikkusele ning sobivus konkreetsetes olukorras tekkinud vajadustega;
- ELi ja reaktsioonist mõjutatud riigi vaheliste välissuhete laiemas kontekstis arvestamine;

9. KUTSUB kõrget esindajat ÜLES jätkama ühtse luureandmete analüüsivõime (SIAC) ja eelkõige hübriidohtude ühisüksuse kaudu ELi ja selle liikmesriike mõjutavate hübriidohtude põhjalike hinnangute esitamist, tuginedes peamiselt liikmesriikide panusele, sealhulgas igaaastastele hübriidohtude suundumuste analüüsi aruannetele, ning KUTSUB liikmesriike ja asjaomaseid institutsioone ÜLES suurendama oma osalust nende aruannete koostamises ja neisse antavat panust;

10. JULGUSTAB ELi ja selle liikmesriike võtma täiendavaid meetmeid, et töötada välja tõhus järelevalvemehhanism, mis hõlmaks erinevaid hübriidvaldkondi ja neist igapäevases toimuvaid erinevaid hübriidtegevusi, kasutades uusi tehnoloogiaid, sealhulgas tehisintellekti, ning mobiliseerides vajalikud võrgustikud; VÕTAB sellega seoses TEADMISEKS kõrge esindaja ettepaneku luua andmete süstemaatiliseks kogumiseks välisriigist lähtuvate infoga manipuleerimise ja sekkumise intsidentide kohta selline asjakohane mehhanism, mida hõlbustab spetsiaalne andmeruum; RÕHUTAB ÜJKP missioonide ja operatsioonide rolli ELi olukorrateadlikkuse suurendamisel hübriidohtude jälgimise kaudu kooskõlas nende volitustega;

11. JULGUSTAB ELi ja liikmesriike koguma ja dekodeerima asjakohaseid varaseid signaale, vahetama teavet ja pidevalt hindama nendevahelisi võimalikke seoseid, et ohtu kiiresti kirjeldada; RÕHUTAB, et liikmesriigid ning asjaomased ELi institutsioonid ja ametid peaksid suurendama oma panust ühise olukorrateadlikkuse parandamisse, jagades asjakohast teavet SIACi vahendusel (mis on liikmesriikide- ja sõjalise luure- ja julgeolekuteenistuste strateegilise luurealase panuse ühtne kontaktpunkt) kiire teabevahetussüsteemi kaudu, jagades asja- ja ajakohast olukorrateavet ja esitades oma riiklikud hinnangud osana teadlikkuse suurendamise meetmetest nõukogu asjaomases töörühmas; RÕHUTAB, et SIACil ja eelkõige hübriidohtude ühisüksusel on keskne roll otsustusprotsessis, sest nad pakuvad tulevikusuundade strateegilist analüüsi ja terviklikku olukorrateadlikkust, eelkõige hübriidkampaania päritolu ja omaduste kindlakstegemiseks, eeldusel et neil on asjakohased vahendid, ning MÄRGIB, et seda tööd võivad vajaduse korral ja nõukogu taotlusel täiendada muud asjaomased ELi institutsioonid ja ametid ning ÜJKP missioonid ja operatsioonid;

12. KORDAB vajadust suurendada ELi üldist vastupanuvõimet hübriidohtudele ja -kampaaniatele, tuginedes kogu ühiskonda ja kogu valitsemissektorit hõlmavale lähenemisviisile, võttes vastu direktiivi, mis käsitleb meetmeid, millega tagada küberturvalisuse ühtlaselt kõrge tase kogu liidus (küberturvalisuse 2. direktiiv), ja kriitilise tähtsusega üksuste vastupidavusvõime direktiivi, ning pidades silmas kavandatavat määrust poliitreklaami läbipaistvuse ja suunamise kohta, digiteenuste õigusakti, kavandatavat survevastast õigusakti, desinformatsiooni käsitlevat läbivaadatud tegevusjuhendit ja ELi välismaiste otseinvesteeringute taustauuringumehhanismi rakendamist, ning KUTSUB liikmesriike ÜLES komisjoni toetusel kasutama parimal viisil ära ühist rakendusmehhanismi valimiste säilenõtkuse tagamiseks; JUGUSTAB komisjoni kasutama uusi vahendeid, sealhulgas elutähtsa tehnoloogia vaatluskeskust, et teha kindlaks sõltuvused ja haavatavused, mida võidakse hübriidkampaaniate käigus ära kasutada; KUTSUB komisjoni ja kõrget esindajat ÜLES esitama 2022. aasta lõpuks osana ELi hübriidmeetmete kogumi väljatöötamisest tegevusettepanekud, et tugevdada ühiskondlikku ja majanduslikku vastupanuvõimet hübriidohtudele, tuginedes vajaduse korral ELi valdkonnapõhiste hübriidohtudega seotud vastupanuvõime tagamise lähtealustele, hübriidohtude uuringule ja vastupanuvõimet käsitlevale ELi juhtaruandele;

13. RÕHUTAB, et esmatähtsaks tuleks pidada meetmeid, mille eesmärk on leevendada avastatud kampaania mõju ja see lõpetada, samuti takistada selle edasist laienemist ja eskaleerumist, heidutada selle toimepanijat edasisi meetmeid võtmast ning hõlbustada asjaomase liikmesriigi või ELi institutsiooni, organi või asutuse toimimise kiiret taastumist; seeläbi INNUSTAB komisjoni ja kõrget esindajat võtma kasutusele kõik välis- ja sisepoliitikast lähtuvad ELi vahendid kooskõlas oma vastavate eeskirjade ja juhtimisega;

14. RÕHUTAB, et kui hübriidkampaania täideviijat on võimalik suure kindlusega tuvastada, võib hübriidkampaania ennetamiseks või sellele reageerimiseks võtta asümmeetrilisi ja proportsionaalseid rahvusvahelise õigusega kooskõlas olevaid meetmeid, sealhulgas diplomaatilise, poliitilise, sõjalise, majandusliku või strateegilise kommunikatsiooni vahendeid, sealhulgas sellise pahatahtliku tegevuse korral, mis ei liigitu rahvusvahelise õiguse vastaseks, kuid mida peetakse vaenulikuks tegevuseks; KINNITAB, et välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonna meetmed, sealhulgas vajaduse korral piiravad meetmed, on kõnealuse raamistiku jaoks sobivad ning peaksid tõhustama ennetamist, ergutama koostööd, hõlbustama vahetute ja pikaajaliste ohtude leevendamist ning mõjutama võimalike agressorite käitumist pikas perspektiivis; KUTSUB komisjoni ja kõrget esindajat ÜLES töötama välja võimalused täpselt määratletud meetmeteks, mida saaks võtta välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise osalejate vastu, kui see on vajalik ELi avaliku korra ja julgeoleku kaitsmiseks, ning TULETAB MEELDE, et liikmesriigid võivad teha ettepanekuid hübriidmeetmete koordineeritud omistamiseks, pidades meeles, et omistamine on riikide suveräänne õigus;

15. MÄRGIB, et välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika alla kuuluvad meetmed võivad muu hulgas olla ennetavad meetmed, sealhulgas suutlikkuse ja usalduse suurendamise meetmed, õppused ja väljaõpe, sealhulgas ÜJKP missioonide ja operatsioonide kaudu; koostöömeetmed, sealhulgas dialoog, koostöö, koordineerimine, parimate tavade jagamine ja koolitus partnerriikide ja -organisatsioonidega; stabiilsuse suurendamise meetmed, sealhulgas avalik diplomaatia ja diplomaatiline koostöö asjaomase riigi osalejaga, kui see on asjakohane, koordineerides seda asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide ning sarnaselt meelestatud partnerite ja riikidega; piiravad meetmed (sanktsioonid), sealhulgas kampaania eest vastutavate isikute suhtes vastavalt aluslepingute asjakohastele sätetele; meetmed, millega toetatakse sellist toetust taotlenud liikmesriike, kes otsustavad kasutada oma võõrandamatut õigust individuaalsele või kollektiivsele enesekaitsele, mis on sätestatud ÜRO põhikirja artiklis 51 on sätestatud ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega;

MÄRGIB, et need meetmed hõlmavad Euroopa Liidu lepingust tulenevaid kohustusi, nagu toetus vastuseks Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikele 7, milles on sätestatud, et kui üks liikmesriik laseb oma territooriumil relvastatud kallaletungi ohvriks, on teised liikmesriigid kohustatud andma talle abi kõigi nende käsutuses olevate vahenditega kooskõlas ÜRO põhikirja artikliga 51. See ei piira teatavate liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära. Kohustused ja koostöö selles valdkonnas peavad olema kooskõlas kohustustega, mis on võetud Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsiooni raames, mis on selle liikmeks olevate riikide jaoks endiselt kollektiivkaitse alus ja selle rakendamise raamistik;

16. RÕHUTAB, et sõjalise jõu kasutamine võib olla mõnede riiklike osalejate hübriidtaktika lahutamatu osa, ning MÄRGIB nende valmisolekut kasutada hübriidtaktikat koos relvastatud kallaletungiga, relvastatud kallaletungi ettevalmistamisel või selle asemel; RÕHUTAB vajadust jätkata kooskõlas strateegilise kompassiga panustamist vastastikusse abisse Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõike 7 kohaselt ja solidaarsusesse Euroopa Liidu lepingu artikli 222 kohaselt, eelkõige sagedaste õppuste kaudu, et sellist tegevust ära hoida, selleks valmistuda ja seda tõrjuda;

17. RÕHUTAB, et omistamine on määratletud kui tava panna pahatahtliku hübriidtegevuse eest vastutus konkreetsele osalejale; TUNNISTAB, et omistamine võib aidata suurendada vastupanuvõimet, valmistades üldsust ohuks ette ja harides seda, ning samuti võib see aidata koguda toetust võimalikele edasistele meetmetele; TULETAB, et riigile või valitsusvälisele osalejale vastutuse omistamine on endiselt suveräänne poliitiline otsus, mis põhineb kõigist allikatest pärit luureteabel ja tehakse igal üksikjuhul eraldi; RÕHUTAB, et liikmesriigid võivad pahatahtliku hübriidtegevuse omistamiseks kasutada erinevaid meetodeid ja menetlusi, ning RÕHUTAB, et SIACil on selles osas keskne roll liikmesriikide toetamisel;

18. MÄRGIB, et hübriidkampaaniad on sageli kavandatud, et hägustada tegevuse päritolu ja takistada otsustusprotsessi; RÕHUTAB sellega seoses, et mitte kõik meetmed, mis moodustavad osa ELi koordineeritud reageerimisest hübriidkampaaniatele, ei nõua vastutuse panemist riigile või valitsusvälisele osalejale ning et raamistiku meetmeid saab kohandada vastavalt kindluse tasemele, mille saab igal konkreetsel juhul kindlaks teha; RÕHUTAB, et kui koordineeritud omistamine ei ole võimalik või kui avalik omistamine ei ole ELi ja selle liikmesriikide parimates huvides, võib ELi, selle liikmesriikide või partnerite vastu suunatud hübriidkampaaniale reageerimiseks kavandada ka igal üksikjuhul hästi kohandatud asümmeetrilisi meetmeid vastavalt kõnealusele raamistikule ja rahvusvahelisele õigusele ning nõuetekohase heakskiidu korral;

19. TUNNISTAB, et pahatahtlik kübertegevus on sageli hübriidkampaaniate põhielement ning jätkuv töö ELi kübervaldkonna positsiooni väljatöötamisega on oluline samm pahatahtliku kübertegevuse, sealhulgas hübriidkampaania osaks oleva pahatahtliku kübertegevuse ennetamisel, ärahoidmisel, tõkestamisel ja sellele reageerimisel; RÕHUTAB, et ELi küberdiplomaatia meetmete kogumi abil võideldakse küberturvalisuse ohtude vastu ning see võiks aidata kaasa ELi reageerimisele hübriidkampaaniale kooskõlas liidu õigusnormide ja menetlustega; RÕHUTAB, et asjaomased nõukogu organid, kõrge esindaja ja komisjon peavad ergutama koostööd ja koostöimet kõnealuse raamistiku alusel võetud meetmete ja tegevuste rakendamisel, eelkõige hübriidmeetmete kogumi ja välisriigist lähtuvate infoga manipuleerimise ja sekkumise meetmete kogumi kaudu, samuti vajaduse korral ELi küberdiplomaatia meetmete kogumi raames võetud meetmete ja tegevuste rakendamisel;

20. RÕHUTAB, et raamistiku rakendamisel tuleb vajaduse korral teha koostööd ja reageerida koordineeritult sarnaselt meelestatud partneritega; RÕHUTAB, kui oluline on jätkata hübriidohtudega võitlemisel koostööd asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega, nagu NATO, ning sarnaselt meelestatud partnerite ja riikidega, sealhulgas ÜROs ja G7s, samuti kodanikuühiskonna ja erasektoriga, pidades silmas ELi juhtiva rolli määratlemist hübriidohtude, sealhulgas välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise vastu võitlemise rahvusvaheliste normide väljatöötamisel;

RÕHUTAB eelkõige vajadust arendada sünergiat ja uurida edasisi võimalusi hübriidohtude vastaseks koostööks NATOga, tuginedes muu hulgas ELi ja NATO korraldatud paralleelsetele ja koordineeritud õppustele, et valmistuda keerukate hübriidrünnakute vastu võitlemiseks, võttes arvesse praegu toimuvaid muutuvaid geopoliitilisi ja tehnoloogilisi suundumusi, austades täielikult läbipaistvuse, vastastikkuse ja kaasatuse põhimõtteid ning mõlema organisatsiooni sõltumatust otsustamisel ja menetlusi;

21. RÕHUTAB vajadust arendada 2022. aastal edasi nii ELi hübriidmeetmete kogumit kui ka välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise meetmete kogumit kooskõlas strateegilises kompassis antud suunistega; KUTSUB kõrget esindajat ja komisjoni ÜLES jätkama kõnealuse raamistiku alusel ellu viidavate meetmete kindlaksmääramist, tuginedes olemasoleva kaardistamise⁵ korrapärasele ajakohastamisele, ning esitama enne 2022. aasta lõppu ettepanekud hübriidohtudega tegelevate ELi kiirreageerimisrühmade loomise kohta, et nõukogu saaks need heaks kiita; KUTSUB komisjoni ja kõrget esindajat ÜLES viima lõpule ELi hübriidohtuõrje operatiivprotokolli läbivaatamise ning esitama selle läbivaadatud versiooni 2022. aasta lõpuks; KUTSUB liikmesriike, komisjoni ja kõrget esindajat ÜLES raamistikku täielikult välja töötama, võttes vastu rakendussuunised ja testides nende protseduure olemasolevate ja uute õppuste abil, sealhulgas õppuste abil, mis hõlmavad ELi toimimise lepingu artikli 222 ja/või Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõike 7 aktiveerimist. Nõukogu TEEB KOKKUVÕTTE käesolevate järelduste rakendamisest enne 2023. aasta lõppu ning vaatab vajaduse korral raamistiku läbi, et reageerida arenevale ohumaastikule.

⁵ TALITUSTE ÜHINE TÖÖDOKUMENT, mis käsitleb vastupanuvõime parandamise ja hübriidohtude vastu võitlemise meetmete kaardistamist, SWD(2020) 152 final.